

da bi bili pomagali kandidatom „ustavaške“ stranke do zmage. Ker pa sedanja vlada tega ni storila — čeravno so mnogi uradniki tudi ta pot ustavakom služili — ker se je postavila na čistejšo ustavno stališče in je prepustila ljudstvu, izvoliti si poslance po svoji volji, zato lažnjivo-liberalno časnikarstvo natolcuje zdaj ministerstvo, da je „liberalizmu“ nasprotno, da se vrača k reakciji itd., kajti po mislih ustavakov je „liberalizem“ to, če gospoduje nemško-liberalna stranka čez vse druge narode. Narodna ravnopravnost jim je reakcija nazadnjaštvo, federalizem in zatiranje nemštva! Kako dolgo neki se bo še mislilo, da ustavoverci niso ob vso pamet! Volilci so jih uže obsodili in ves drugi pravični svet bo isto storil kmalu. Goljufnemu nemčurskemu liberalizmu je odkljenkalo!

Mnogovrstne novice.

* *Boj s kobilicami.* Neka četa ruske armade, katera je bila zoper Tehince iz Gokčaja poslana, je na poti v Elizavetpol — kakor „Kavkaz“ poroča — na tolike trume kobilic zadela, da se je morala na štaciji Dzigamskojski ustaviti. Drugi dan je četa potovala naprej, al komaj je mogla eno vrst pota prodreti, ker se jej je gosta truma kobilic zoperstavila, katera se je vojakom na obleko, orožje in na obraze vsedla. Poveljnik čete major Lazov je zapovedal streljati na-nje. Vojaki so res streljali, al ogenj ni pregnal nadležnega mrčesa. Vojaki so se morali nazaj umakniti v Dzigamskoj, ker jim nikakor ni bilo mogoče prodreti silnih kobilicnih trum, ki so 35 kvadratnih vrst zemlje posedle.

* *Kinežki zid,* kateremu ga ni para na svetu, popisuje ameriški inženir Undank, ki v Kini vodi stavbo železnic in je pregledal ta velikanski zid, tako-le: Dolg je 360 nemških milj, visok 18 sežnjev, a širok pa 15 sežnjev. Temelj sestoji iz samega trdega granita. Na vsakih 200 do 300 korakov so trdi stolpi, visoki 25 do 30 sežnjev, a široki 24. Na zidu so z obeh strani prsobrani, tako, da morejo iti branilci od enega stolpa do drugega, da jih sovražnik ne opazi. Zid razprostira se brez obzira na tla preko gorá, dolin in ravnin; na potocih in manjih rekah sezidani so mostovi, velike reke čuva na obeh obalah mnogo močnih kul. Zid je sezidan okolo 200 let pred Kristom proti navalom Tatarov. Čas, kar so ga porabili za stavljenje tega kolosalnega zida, in trošek ne more se preračunati. Delalo ga je gotovo več milijonov ljudi.

Naši dopisi.

V Gorici 6. jul. — Najpred par besedic o zadnjem mojem dopisu (v štev. 28. „Novic“ od 9. dne t. m.). Pazljivi čitatelj je zapazil, da je kakih 9—10 vrst (od besede „Danes...“ v 17. vrsti do besed „meminisse juvat“ v 26. vrsti) celó nerazumljivih. To prihaja od tod, ker je pred temi nejasnimi vrstami izpuščenega nekaj, s čemur je omenjeni odstavek v tesni zvezi. — Končal sem zadnji dopis s kandidaturom dr. Pajerjevo; današnjega naj začnem z izvolitvijo njegovo. Pretekli torek (8. t. m.) je bil hud dan v Gorici. Zdralo se je — oziroma pooblastil poslalo — 248 velikih posestnikov. Pajer je dobil 176, njegov nasprotnik Vicentini 71 glasov (Pajer in Vicentini sta sošolca). Nekdo je v „Triester Zeitung“-i preračunal, da od Vicentini-evih glasov je samih 15 došlo mu od „Isonzo“-ve stranke, katera ga je bila za kandidata postavila, ostale sta mu nabrala dva velikoposestnika, ki nista „Isonzo“-vca. S tem se hoče do-

kazati, da je „Isonzo“ vojskovodja brez vojske. *) Bodí temu, kakor koli, — zmaga Pajerjeva je sijajna vkljub vsem brezozirnim ovadam v „Isonzo“-u. Tu mi prihaja na misel, kar je nekdo rekel zastran kandidatur o volitvah: „Če ne znaš vesti izprašati in generalne spovedi opraviti — kandiduj!“ „Če ne veš, kaj je javna pokora, kandiduj!“ — Čas je dober zdravnik; razmere so gledé dr. Pajerja mnogo popravile, mnogo poravnale. — Naša dežela bode imela v državnem zboru četrvero mož, ki so — naj reče kedo, kar hoče — cvet njene inteligencije in veljave. — Še nekaj naj povem o volitveni agitaciji dne 8. julija t. l. Prilepljeni so bili po uličnih ogljih mēter široki plakati, ki so Vicentini-a priporočali v italijanskem in slovenskem jeziku. Vidite, da smo že „Isonzo“-vcem „fratelli“?! O teh plakatih piše „L'Eco“ tako-le: „Volitev poslanca za véliko posestvo je ponudila priložnost neki čudni prikazni — nepričakovani in mnogim ugodni. Prejšnji čas niso hoteli „Isonzo“ in njegovi janičarji trpeti, da bi se po mestnih zidovih ali vratih prilepljala slovenska oznanila ali razstavljala kaka slovenska znamenja. Trdili so, da je mesto italijansko in da tiste inostranske grdobe ne smejo Italijani trpeti, z eno besedo, da italijanski zidovi morajo ostati deviški ter da jih ne sme oskruniti nikak slovenski madež. Zdaj pa so se menda skesali. Pretekli torek, ker so se hoteli prikupiti slovenskim volilcem in pridobiti glasov svojemu kandidatu, dali so prilepiti po ogljih zraven italijanskih pozivov tudi velikanske slovenske plakate z debelimi črkami — priporočajoče njihovega moža. Po pravici naj povemo: ta nedolžna hudobijica ni presunila srca slovenskim volilcem, kateri so brž ko ne premislili, da tista bratovska ljubezen je bila enmalo kosmata; vendar pa — led je razbit, združba je dognana in po „Isonzo“-vem in njegovih prijatlov prizadevanji — smo zdaj vsi bratje, vsi zavezniki. Tako je tedaj preklicano prokletstvo, ki je do sedaj tlačilo slovenske spise in plakate in naši slovenski sodeželani ali someščani lahko mislijo zdaj, da, če so slovenska oznanila pripuščena, kedar je vseč „Isonzo“-u, ne bodo — gotovo ne — prepovedana, kedar bode — ne gledé na „Isonzo“ — Slovencem samim vseč, prilepiti jih. — Ecco, che l' „Eco“ è l' eco del nostro cuore! — Hočete, da Vam povem, kaj se pri nas zdaj, po volitvah, kuha v naši slovenski politiški kuhinji? kako se stranke zbirajo in urejajo? kako naš časnik lastnikov in urednikov, uredniki časnika iščejo? kako se sloga in „Sloga“ kuje? Čemu bom to pravil? Saj bode v kratkem vse očitno. Gospoda naša! če stvarite kaj za deželo in narod, bode trpežno, stanovitno; če pa samo za stranko ali za-se kaj skovate, pojde spet vse rakom žvižgat.

Iz Trsta 12. julija. (Poslano.) Čital sem v „Slov. Narodu“ in celó v tukajšnji „Edinosti“, da je trgovinska firma: „J. Pipan & Comp.“ nehala itd. Zato moram objaviti p. t. občinstvu, da se ima to le tako razumeti, da prav za prav moja firma nikakor ni nehala in da sem le sodružabnike spremenil, s katerimi svojo trgo-

*) Prebrisani „Isonzo“ „Triester-Zeitung“-o spet se svojo statistiko pobija, in sicer tako-le: Pajer je imel 49 aristokratskih glasov, 12 od tujcev in družeb, 80 slovenskih, skup 141; kar jih še manjka do 176, to je, 35 glasov je bilo italijanskih. Vicentini pa je imel od svojih 71 glasov 67 čisto italijanskih. — Dalje šteje „Isonzo“ tako-le: Vseh velikoposestvenih glasov skup je 314, italijanskih 157, slovenskih 92, od ostalih 65 pa je 16 tujih — od družeb in industrialnih ustanov — in 49 aristokratskih. O naši aristokratiji pravi „Isonzo“, da je brez narodnosti in domovine, da bi rada bila nemška, pa da nima pravice šteti se k Nemcem.